

DANMAP

Den 25. september 2019

FAKTAARK

Om antibiotikaresistens

Behandling med antibiotika skal dræbe sygdomsfremkaldende bakterier i både dyr og mennesker. Desværre kan antibiotikabehandling også medføre, at bakterier udvikler resistens overfor den type antibiotika, der behandles med, hvorfor denne så ikke har en effekt.

Resistente bakterier kan smitte mellem mennesker, og bakterier kan overføre resistensegenskaber til hinanden. Men resistente bakterier får bedre vilkår, hvis der er antibiotika til stede. Derfor er det vigtigt at have et samlet fokus på at bruge så lidt antibiotika som muligt til både dyr og mennesker.

Bakterier kender ikke grænser, og antibiotikaresistens i et land kan dermed skabe problemer ud over landets grænser. Brugen af antibiotika til både dyr og mennesker er således et globalt problem.

Smalspektrede og bredspektrede antibiotika

Der er forskel på antibiotika, for ligesom al anden medicin har de forskellige virkningsmekanismer og bivirkninger. Nogle er smalspektrede og angriber således kun enkelte bakteriegrupper.

Smalspektrede antibiotika bruges i den målrettede behandling, så snart man kender den konkrete sygdomsfremkaldende bakterie, der er årsag til sygdommen.

Andre er bredspektrede og angriber mange forskellige bakteriegrupper på én gang. De kan derfor bruges til at behandle en sygdom, før man ved hvilke bakterier, der forårsager sygdommen. Desværre kan de samtidig dræbe nyttige og uskadelige bakterier som f.eks. bakterierne i tarmen, hvilket kan føre til fremvækst af resistente bakterier.

Kritisk vigtige antibiotika

Alle antibiotika er vigtige i behandlingen af mennesker, fordi de enten skal kunne bruges hyppigt og til almindeligt forekommende infektioner eller fordi de er blandt få antibiotika, der kan bruges til at behandle alvorlige eller livstruende infektioner. Nogle antibiotikatyper har på verdensplan fået særstatus, udpeget af WHO som "kritisk vigtige af højeste prioritet".

Danmark har udpeget især tre typer som 'kritisk vigtige': Carbapenemer, cefalosporiner og fluorkinoloner. Disse tre skal bruges med særlig omtanke, både i behandlingen af dyr og af mennesker, så de kan fortsætte med at virke – også i fremtiden.

Kontakt

Overlæge Ute Wolff Sönksen, Statens Serum Institut, uws@ssi.dk, tlf. 32 68 91 33
Specialkonsulent Birgitte Borck Høg, DTU Fødevareinstituttet, bibo@food.dtu.dk, tlf. 35 88 70 66

STATENS
SERUM
INSTITUT